

SUPPLEMENT
TO THE
BOMBAY GOVERNMENT GAZETTE.

Published by Authority.

WEDNESDAY, 26TH FEBRUARY 1862.

PROCEEDINGS OF THE LEGISLATIVE DEPARTMENT, BOMBAY.

THE following extract from the Proceedings of His Excellency the Governor of Bombay in Council, assembled for the purpose of making Laws and Regulations, is hereby published for the information of all whom it may concern :—

22nd February 1862.

The Council of the Governor of Bombay for the purpose of making Laws and Regulations met according to adjournment.

PRESENT:—

THE HONORABLE MR. FRERE,
THE HONORABLE MR. WESTROPP,
THE HONORABLE MR. TRISTRAM,
THE HONORABLE THE NAWAB OF SAVANOR,
THE HONORABLE MR. RUSTOMJEE JAMSETJEE JEJEEBHAY,
THE HONORABLE MR. MADHOOROW VITTUL VINCHORUR,
THE HONORABLE MR. JUGGONATH SUNKERSETT,
THE HONORABLE MR. PREMABHAI HEMABHAI,
And the SECRETARY and DEPUTY SECRETARY.

The Honorable MR. FRERE being the only ordinary Member of Council present, presided in the absence of the Governor.

The PRESIDENT informed the Council that His Excellency the Governor in Council had been pleased to appoint Mr. L. H. Bayley, Deputy Secretary to the Government of Bombay in the Legislative Department.

MR. BAYLEY took the usual oath.

The PRESIDENT said that the first subject for the consideration of the Council was to consider further the letter from the Government of India, No. 214, dated the 13th January, desiring certain amendments to be made in the Rules of the Council.

Mr. WESTROPP stated he had prepared new Rules; that among other provisions he proposed that every Bill when read a first time should be referred to a Select Committee, and that the Committee might report during the interval between the sessions; but, as he would suggest that the Rules should be printed and circulated, it would be unnecessary to state the provisions in detail on the present occasion.

The PRESIDENT proposed that the Rules be printed and circulated.

Agreed to.

The PRESIDENT stated that they were now to consider a "Bill for bringing under the Regulations and Acts certain lands ceded by His Highness the Guicowar for Railway purposes," and he moved that the Bill be read a second time.

The NAWAB OF SAVANOR stated that, in his opinion, the Council should not legislate on the subject of Railroads piecemeal. That there should be one general Act to bring under the Laws all lands that had been or might be ceded by Independent Chiefs or Jageerdars.

The PRESIDENT supported the necessity for the Bill in its present shape.

Mr. WESTROPP did the same.

Mr. JUGGONATH SUNKERSETT saw no objection to the Bill.

Mr. RUSTOMJEE JAMSETJEE JEJEEBHOY agreed to the Bill.

Mr. PREMABHAI HEMABHAI moved, as an amendment, that the villages mentioned in the Schedule, and numbered from 23 to 32, both inclusive, be annexed to the Ahmedabad Zillah to which they were adjacent, and the rest to the Surat Zillah.

Mr. FRERE explained that, if the Resident at Baroda was appointed a Magistrate, he could try offences committed in the neighbourhood of Baroda, so that few cases would be sent either to Ahmedabad or Surat; and that it was advisable, to prevent any question of jurisdiction, that all the lands should be annexed to one Zillah.

Mr. RUSTOMJEE JAMSETJEE JEJEEBHOY stated he was in favour of the amendment.

On the amendment being put to the vote, there being two in favour of the amendment, and five against it, the amendment was lost.

The Bill was read by the Deputy Secretary a second time, and passed.

The PRESIDENT stated that the next subject for consideration was a "Bill for extending the powers of Municipal Commissioners appointed under Act XXVI. of 1850."

The Deputy Secretary read the Bill.

Mr. TRISTRAM said that the Bill was brought forward by Mr. Reeves who was unable to attend to-day in consequence of illness.

Mr. TRISTRAM mentioned some of the Provisions of the Bill, and argued in their favour. There was recently a case at Poona which illustrated his remarks, and proved the necessity for some such provisions as are made in this Bill. He concluded by moving that the Bill be read a second time.

Mr. WESTROPP thought the Bill ought not to pass in its present form. It gave too great a latitude to Government. He agreed in thinking that, in the case of any dereliction of duty on the part of the Municipal Commissioners in respect to sanitary arrangements, power should

be given to Government to enforce the performance of the Act; but that that power should only be allowed to Government in the cases of overruling necessity.

He called attention to the proviso at the end of the 2nd Section, and thought it preposterous to make the Commissioners individually and personally responsible, because they happened to differ in opinion from the Government of the day; on the other hand, the 9th Section of Act XXVI. of 1850 was a perfectly fair one, because, under it, a penalty could only be inflicted where there was *mala fides*.

He thought the words in the 2nd Section "other similar works of utility" ambiguous. He proposed that the Schools, &c. should be under the control of Government; and that unless two thirds of the members of the whole body of Municipal Commissioners agreed, and not merely a majority of those members present at a meeting, no expenditure should be allowed. He concluded by proposing that the words "other similar works of utility" be struck out wherever they occurred in the preamble or Bill.

Mr. JUGGONATH SUNKERSETT asked whether the Act would sanction support being given to Dispensaries, Hospitals, and Schools already in existence out of the taxes raised under the Act.

Mr. WESTROPP said that, as the words were "to apply the said taxes to the construction and support," and not "construction or support," the Act would only apply to Dispensaries, &c. hereafter to be erected.

It was then put to the vote that the words "and other similar works of utility to the inhabitants of," in the 2nd Clause of the preamble, and the words "or similar works of utility," in the 4th Clause of the preamble, be struck out.

Carried unanimously.

Mr. WESTROPP proposed that the word "and" be inserted between the words "Hospitals" and "Schools" in the 2nd Clause of the preamble, and the word "in" before the words "the said Town and Suburb" in the last line of that clause.

Carried unanimously.

Mr. WESTROPP proposed that the words "in certain cases" be inserted in the second line of the 3rd Clause of the preamble between the words "should" and "have."

Carried unanimously.

Mr. WESTROPP then proposed the following amendments in the 1st Clause of the Bill:—

That the word "or" be inserted between the words "Dispensary" in the fourth line, and "school" in the fifth line, and that the words following the word "school" be left out, and the following inserted:—"If such application be adopted by a majority consisting of two-thirds of the Members of the whole body of the Municipal Commissioners of the Town or Suburb: provided always, that it shall not be competent to the said Commissioners to expend annually the said taxes to an extent exceeding 25 per cent. of the annual revenues of the Municipality for the purposes last aforesaid, or to extend any portion thereof for such purposes without the approval of the Governor in Council."

The above amendments were put, and *carried unanimously.*

Mr. WESTROPP proposed the following amendments in the 2nd Section of the Bill:—

That the words "necessary" and "Act" be omitted wherever they occur in this Section, and that after the word "duty" in the ninth line the following be inserted, "falling within the scope of this Act or of Act XXVI. of 1850, and indispensable in the opinion of the Governor in Council for the public health or safety."

That between the words "or" and "duty" in the twelfth line, and between the same words in the 17th line, the words "perform the said" be inserted.

The amendments were put, and *carried unanimously*.

Mr. WESTROPP then proposed the following amendments:—

To insert the words “out of the said Municipal Funds” between the words “Municipal Commissioners” and “it” in the 21st line, and to strike out all that follows the word “to” in the 22nd line of the same Section, and to substitute the following, “recover the amount thereof by suit in the Civil Court or Courts having jurisdiction in the said Town or Suburb, and the costs of the said suit from the said Municipal Commissioners or any one of them, and the said Municipal Commissioners may, out of the accruing municipal rates, reimburse themselves in any sum or sums which they or any one of them may be compelled to pay to the Governor in Council for the expenses of the execution of such work or performance of such duty, but not the costs of any such suit as aforesaid; and the said suit may be instituted in the name of the Secretary of State for India in Council, and no Municipal Commissioner shall be exempt from responsibility in such suit by reason of his having resigned his appointment after the order of the Governor in Council for execution of the work or performance of the duty was issued to the said Commissioners.”

The amendments were put, and *carried unanimously*.

Mr. WESTROPP then moved that the Bill, as amended, be reprinted, and circulated to the Council, and be reconsidered at their next meeting.

Agreed to.

The PRESIDENT said the next subject was to consider a “Bill to amend Act XI. of 1843.” The Bill had been read at the last meeting, and he proposed that it now be referred to a select Committee, consisting of Mr. Reeves and Mr. Madhowrow Vittul Vinchoorkur, to report on it at the next meeting.

Agreed to.

The PRESIDENT then proposed that the next subject for consideration, a “Bill for extending the jurisdiction of the Native subordinate Civil Courts to the same as that exercised by similar Courts on the other side of India,” which had also been read at the last meeting, be referred to a select Committee.

Mr. JUGGONNATH SUNKERSETT moved that Mr. Frere, Mr. Westropp, and Mr. Madhowrow Vittul Vinchoorkur form the Committee, and to report at the next meeting.

Agreed to.

The PRESIDENT said the next subject for consideration was a “Bill for regulating the establishment of Markets,” brought in by Mr. Reeves. He moved it to be read a first time.

The Deputy Secretary read the Bill.

A Bill for Regulating the Establishment of Markets.

WHEREAS the establishment of new Markets in the neighbourhood of places where
 Preamble. Markets have been previously established leads to disputes between the
 owners of the lands on which such new and previously established
 Markets are held, and such disputes not unfrequently occasion breaches of the peace, and
 serious inconvenience to the frequenters of such Markets; it is enacted as follows:—

I. After the passing of this Act, no person shall establish a new Market, without
 permission, in writing, from the Magistrate of the District. If any
 No new Market to be
 established without per-
 mission of Magistrate. person shall attempt to establish a new Market without such licence,
 he shall, on conviction by the Magistrate, be subject to a fine not
 exceeding two hundred Rupees.

II. When any person desires to establish a new Market, he shall make application in writing to the Magistrate. The application shall specify the name of the place at which it is proposed to establish such new Market; the days on which it is to be held; the name of the place where the nearest existing Market is held, and the days on which it is held; the distance, in English miles, between the two places, and the reasons of the applicant for desiring to establish the new Market.

III. On receipt of the application the Magistrate shall issue a Proclamation, stating the desire of the applicant to establish a Market at the place named by him, and the days on which it is proposed to be held, and calling upon any person who may have any objection to the establishment of the market to state his objection in writing within six weeks from the date of the Proclamation. The Proclamation shall be affixed in a conspicuous place in the Village or Town in or near to which it is proposed that the new Market shall be held; and a copy of the same shall be affixed at the Police Station within the jurisdiction of which the Village or Town is situate, and in the Court of the Magistrate. If it shall appear that any existing Market is held within a distance of four miles from the place where it is proposed that the new Market shall be established, the Magistrate shall cause a Notice to the effect of the Proclamation to be served upon the owner of the land where such existing Market is held. The Proclamation and Notice (if any) shall be issued and served at the expense of the applicant.

IV. If, within the time specified in the Proclamation and Notice (if any) no objection is preferred to the establishment of the proposed Market, the Magistrate shall pass an order permitting it to be established. If, within the time specified, any objection is preferred, the Magistrate shall inquire into the objection, and pass such order as may appear proper in the circumstances of the case.

V. If, within six months from the passing of this Act, any objection shall be preferred to the Magistrate in respect of any Market which has been newly established within a period of two years before the passing of this Act, the Magistrate shall inquire into the objection; and if it shall appear that such new Market has been established within a distance of four miles from any previously existing Market, and that the establishment of the new Market has been the cause of disturbances or other inconvenience to the people of the neighbourhood, the Magistrate may, if he think necessary, change the days upon which such new Market is held, or, at his discretion, order that it be discontinued.

VI. Every order passed by a Magistrate under this Act shall be open to appeal to the Commissioner of Police, and the order of the Commissioner, subject to the control of the local Government, shall be final.

VII. Every person who shall contravene any order duly passed under this Act, shall be liable to a fine not exceeding two hundred Rupees.

VIII. All the provisions of this Act relative to the establishment of new Markets shall be applicable also to the establishment of new Fairs.

The PRESIDENT moved that the Bill be referred to a select Committee, consisting of Mr. Reeves, Mr. Juggonath Sunkersett, and the Nawab of Savanoor, to report at the next meeting but one.

Agreed to.

The PRESIDENT moved that a "Bill for the preservation of the Bhagadaree Tenure" be read a first time.

The Bill was read by the Deputy Secretary.

Draft.

WHEREAS it has been found that the permanence of the tenure known as the Bhagdaree tenure, which has existed from time immemorial in certain parts of the Presidency of Bombay, is endangered by the increasing practice of attachment and sale by civil process of the homesteads and building sites appertaining to, and forming integral parts of, the constituted Bhags, or the recognised sub-divisions of such Bhags, in Bhagdaree Villages; and whereas it is undesirable that the said ancient tenure should be subjected to destruction by the action of the Civil Courts; it is therefore enacted as follows:—

I. No portion of a Bhag in any Bhagdaree Village other than a recognized sub-division of such Bhag shall, from and after the passing of this Act, be liable to seizure, sequestration, attachment, or sale by the process of any Civil Court; and no process of such Court shall be enforced so as to cause the dismemberment from any such Bhag, or recognized sub-division, of any homestead, building site, or premises forming an integral part thereof.

II. It shall be lawful for the Collector of the District in which any Bhagdaree Village is situated, though not a litigating party, to represent, when necessary, to any Civil Court having jurisdiction in the case, any objection which may exist to the attachment, seizure, or sale of any land or premises to which this Act may be applicable; and it shall be lawful for such Court to pass such order thereon as shall be equitable and just, and such order shall be appealable in the same manner as a decree of the Court in which it is made.

— The PRESIDENT moved that the Bill be referred to a select Committee, consisting of Mr. Reeves, Mr. Westropp, and Mr. Premabhai Hemabhai, to report at next meeting but one.

Agreed to.

The President then adjourned the Meeting till Saturday, the 1st March, next at 11 A.M.

By order of His Excellency the Governor of Bombay in Council,

LYTTELTON H. BAYLEY,

Deputy Secretary to Government.

Bombay Castle, 22nd February 1862.

मुंबई येथील लेजिस्लेटिव डिपार्टमेंटाचे प्रोसिडिंग.

कायदे व कातू करण्यासाठी वंदेगान आली नवाब सुस्तताब हजरत आनरबल गवरनर साहेब बाहादूर जंजिर मुंबई यांचे कोन्सिल भरले होते त्यावेळी काम चालले त्यांतील खाती लिहिलेला उतारा सर्वास जाहीर होण्यासाठी प्रसिध्ध केला आहे.

तारीख २२ वी माहे फेब्रु आरी सन १८६२.

कायदे व कातू करण्यासाठी मुंबईचे गवरनर साहेबांचे कोन्सिलाची सभा आजच्या दिवसापर्यंत तहकूब केली होती त्या प्रमाणे आज पुनः भरली.

हजर.

आनरबल फ्रीयर साहेब.
आनरबल वेस्पाय साहेब.
आनरबल ट्रिस्ट्राम साहेब.
आनरबल नवाब साहेब सावनूर येथील.
आनरबल रस्तमजी जमसेटजी जी जी भाई साहेब.
आनरबल राव बाहादूर साधवराव विठ्ठल विंथुरकर.
आनरबल जगन्नाथ शंकर शेट साहेब.
आनरबल सेंट प्रेमाभाई हेमाभाई.
आणि सेक्रेटारी साहेब व डेपुटी सेक्रेटारी साहेब.

कोन्सिलाचे आर्डिनरी मेंबरांपैकी आनरबल फ्रीयर साहेब मात्र हजर होते सबब ते, गवरनर साहेब आले नव्हते सगून प्रेसिडेंट झाले.

नंतर प्रेसिडेंट साहेबांनी कोन्सिलास जाहीर केले की आलीज्या गवरनर साहेब बाहादूर दर इजलास कोन्सिल याणी लिटल टन हाली ओक बेली साहेब यांस कायदे करण्याचे खात्यांत मुंबई सरकारचे डेपुटी सेक्रेटारी नेमले आहे.

मग बेली साहेबांनी मासुल प्रमाणे शपथ केली.

त्यानंतर प्रेसिडेंट साहेब सणाले की आज कोन्सिलांत ज्या प्रकरणांचा विचार व्हावयाचा त्यांतील पहिले प्रकरण खाती लिहिल्या प्रमाणे आहे सणजे कोन्सिलाचे नियमांत काही फेरफार करण्याविषयी इंडिया सरकाराकडून १३ वे ज्यान्यु आरी १८६२ चे २१४ वे नेबराचे पत्र आले आहे त्याचा आणखी विचार करणे आहे.

आनरबल वेस्पाय साहेब सणाले की आली नवीन नियम तयार केले आहेत त्यांत आणखी एक असा नियम ठरविला आहे की प्रत्येक आज्ञाचा मसुदा पहिले वेळी वाचला सणजे तो सिलेस कमिटीकडे सोपवा आणि त्या कमिटीने त्या मसुद्याबाबत सेशन संपल्यानंतर दुसरे सेशन भरे तो पर्यंत दर मियानचे वेळांत रिपोर्ट करावा परंतु नियम व्हापून सर्वांकडे पाठवावे असे आमचे

झणणें आहे. — यास्तव आतां त्यांतील सर्व ठराव तपशीलवार सांगणें जरूर नाही.

प्रेसिडेंट साहेब झणाले कीं नियम व्हावून सर्वांकडे पाठवावे.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

प्रेसिडेंट साहेब झणाले कीं “गायकवाड सरकारानी लोखंडी सडकेचे कामासाठीं कांहीं जमिनी दिल्या आहेत त्यांस कायदे व आक्ट लागू करण्या विषयींचे आक्ताचे मसुद्या” या आतां आपणास विचार करणें आहे. आणि आतां तो मसुदा दुसरे वेळीं वाचावा असें आमचें झणणें आहे.

आनरबल सावनूर कर नवाब साहेब झणाले कीं लोखंडी सडकां बाबद घडी घडी कायदे करणें योग्य नाहीं संस्थानी किंवा जाहागीरदार यांकडून ज्या जमिनी लोखंडी सडकां साठीं दिल्या असतील किंवा पुढें देण्यांत येतील त्या सर्वांस कायदा लागू करण्याविषयीं एकच सामान्य आक्ट असावा.

हालीं जसा मसुदा आहे त्या प्रमाणेंच आक्ट करणें अवश्य आहे असें प्रेसिडेंट साहेब झणाले.

आनरबल वेस्ट्राप साहेबांनीही त्या प्रमाणेंच झटलें.

आनरबल जगन्नाथ शंकरशेट साहेब झणाले कीं या मसुद्याबाबद आह्वास कांहीं हरकत दिसत नाही.

आनरबल रस्तमजी जमसेटजी जीजीभाई साहेबानी मसुदा कबूल केला.

आनरबल सेट प्रेमाभाई हेमाभाई झणाले कीं या मसुद्याचे परिशिष्टांत लिहिलेले २३वे नंबर पासून ३२वे नंबरपर्यंतचे गांव अमदाबाद जिल्ह्याजवळ आहेत ते त्या जिल्ह्यांत दारवल करावे व बाकीचे सुरत जिल्ह्यांत दारवल करावे असा मसुद्यांत फेरफार करावा.

आनरबल फ्रीयर साहेब झणाले कीं बडोदे येथील रेसिडेंट साहेबास माजिस्ट्रेट नेमले तर बडोद्यानजीक गुन्हे होतील त्यांचा इनसाफ ते करतील मग थोडके मुकदमे अमदाबादेस किंवा सुरतेस पाठविण्यांत येतील. आणि हुकुमती विषयीं तक्रार न पडावी या करितां सर्व जमिनी एके जिल्ह्यांत दारवल कराव्या हें योग्य आहे.

आनरबल रस्तमजी जमसेटजी जीजीभाई साहेब झणाले कीं मसुदा सदर प्रमाणे फिरवावा असें आमचें मत आहे.

मसुदा सदर प्रमाणे फिरवावा किंवा न फिरवावा याबाबद अनुमते घेतलीं तेव्हां फिरविण्याविषयीं दोन अनुमते पडलीं व न फिरविण्याविषयीं ५ अनुमते पडलीं या मुळें फिरविण्याचें झणणें ना कबूल झालें.

मग मसुदा डेपुटी सेक्रेटरी साहेबांनी दुसरे वेळीं वाचून कायम केला.

नंतर प्रेसिडेंट साहेब झणाले कीं सन १८५० चे २६वे आक्ता अन्वये नेमलेले म्युनिसिपल

कमिशनरांचे अधिकार वाढविण्याविषयीचे आक्रांचे मसुद्याबाबद आतां विचार करणें आहे.

उपुट्टी सेक्रेटरी साहेबानी तो मसुदा पाचला.

आनरबल ट्रिस्ट्राम साहेब झणाले कीं हा मसुदा आनरबल रीवझ साहेबानी गुजारला होता आणि ते आजारी असल्यामुळे त्यांच्यानें आज येववत नाहीं.

नंतर त्या मसुद्यांतल कांहीं ठराव वाचून दाखवून त्या प्रमाणे ठरविण्याविषयीं आपले मती ज्या सबबी होत्या त्या आनरबल ट्रिस्ट्राम साहेबानी सांगितल्या. आपले बोलण्याचे प्रसंगत रास पुण्यांतली आलीकडला एक दाखला दिला आणि मसुद्यांत ठराव केले आहेत त्यां प्रमाणे ठरविणें अवश्य आहे असें त्या दाखल्यावरून शाबीत करून दाखविलें. सदर मसुदा दुसरे वेळीं वाचावा असें बोलून त्याणीं आपलें संभाषण पुरें केलें.

आनरबल वेस्ट्राप साहेब झणाले कीं हा मसुदा हाही आहे तसाच कायम करूं नये यांत सरकारास फारच मोकळीक दिली आहे. शहर सुधारण्याचे बंदोबस्तांत कोणतेही कामाची म्युनिसिपल कमिशनरानीं हयगय केली असतां तें काम करविण्याचा अधिकार सरकारास द्यावा हें ठीक आहे परंतु फारच अवश्य असेल तसे प्रसंगी मात्र सदर प्रकारचा अधिकार सरकारास असावा.

दुसरे कलमाचे शेवटील ठराव वाचून दाखवून ते असें झणाले कीं सरकारचे मताहून कमिशनरांचें मत भिन्न पडल्यामुळे त्यांपैकीं प्रत्येकांस जातीनिशीं जबाबदार करणें ही मोठी विपरीत गोष्ट आहे. सन १८५० चे २६ वे आक्तांतील ९ वे कलमांत ठराव आहे तो वाजवीच आहे कांकीं लबाडी झाली असतां मात्र दंड करण्याविषयीं त्या कलमांत ठराव आहे.

ते आणखी असें झणाले कीं “तशींच उपयोगी इतर कामें” हे शब्द दुसरे कलमांत लिहिले आहेत त्याचा अर्थ मोघम आहे. ते झणाले कीं शाळा वगैरे सरकारचे ताब्यांत असाव्या आणि सर्व म्युनिसिपल कमिशनरांपैकीं दोन तृतीयांशांचें मत असल्यावाचून कोणताही खर्च करूं नये. एकादी सभा होईल तींत म्युनिसिपल कमिशनर हजर असतील त्यांपैकीं बहुतांशें मत पडलें असतां तेवढ्यावरूनच खर्च करूं नये. शेवटीं ते असें झणाले कीं उद्देशांत किंवा मसुद्यांत जेथे जेथे “तशींच उपयोगी इतर कामें” हे शब्द असतील तेथून तेथून ते काढून टाकावे.

आनरबल जगन्नाथ शंकरशेट साहेबानीं असें पुशिलें कीं दवाखाने व इस्पिरालें व शाळा हाही आहेत त्यांचे खर्चास आक्रावरून वसूल केलेले करांदन मदत करण्याचा अधिकार या आक्रावरून होतो कीं नाहीं.

यावर आनरबल वेस्ट्राप साहेब झणाले कीं “सदर करांचा ऐवज कामें बांधण्याकडे व खर्च चालविण्याकडे लावावा” असे शब्द आक्तांत आहेत आणि “बांधण्याकडे किंवा खर्च चालविण्याकडे लावावा” असे शब्द नाहीत या मुळे दवाखाने वगैरे पुढें बांधण्यांत येतील त्यांस मात्र हा आक्र लागू होईल असें होतें.

उद्देशाचे २ रे रकमेंत “आणि राहाणारांचे उपयोगी तसेंच इतर काम” हे शब्द आहेत ते आणि उद्देशाचे ४ थे रकमेंत “किंवा तशींच उपयोगी इतर कामें” हे शब्द आहेत ते काढून टाकण्या विषयीं अनुमते घेतलीं.

तेव्हां काढून टाकावे या प्रमाणें सर्व मते उराव झाला.

आनरबल्ल वेस्ट्राप साहेब म्हणाले कीं उद्देशाचे दुसरे रकमेंत "इस्पिटलें" व "शाळा" हे शब्द आहेत त्यांमध्ये "व" हा शब्द घालावा आणि त्याच रकमेंचे शेवटी "गांव किंवा गांवा बाहेरील वस्ती" या शब्दांस "आंत" हा प्रत्यय लावावा.

सदरु प्रमाणें सर्व मते उराव झाला.

नंतर आनरबल्ल वेस्ट्राप साहेब म्हणाले कीं उद्देशाचे तिसऱ्या रकमेंत "करविण्याचा अधिकार" या शब्दापुढें "कांहीं प्रसंगी" हे शब्द घालावे.

त्या प्रमाणें सर्व मते उराव झाला.

मग आनरबल्ल वेस्ट्राप साहेब म्हणाले कीं मसुद्याचे १ ले रकमेंत रवालीं लिहिलेले फेरफार करावे.

म्हणजे "द्वारवाणे" व "शाळा" या शब्दांमध्ये किंवा हा शब्द घालावा. आणि "शाळा" या शब्दापुढील शब्द काढून टाकावे व त्या बद्दल रवालीं लिहिलेले शब्द घालावे म्हणजे "गांवाचे किंवा गांवा बाहेरील वस्तीचे सगळे स्पुनिसिपल कमिशनरांपैकी दोन वृत्तीयांशांनी सदरु प्रमाणे रचव करण्याचें कबूल केलें तर. परंतु असें ठरविलें अहकी सदरु करांच्या ऐवज दर साल वसूल होईल त्याचे चतुर्थीशाहून ज्यास्ती ऐवज सदरु कामाकडे दर साल रचव करण्याचा अधिकार सदरु कमिशनरांस नाही अथवा सदरु कामाकडे चतुर्थीशाहून कोणताही भाग गवर्नर इन् कोन्सिलान्ची मंजूरी घेतल्यावांचून रचव करण्याचा अधिकार नाही.॥

सदरु फेरफारा विषयीं अनुमतें घेतलीं तेव्हां ते फेरफार सर्व मते कबूल झाले.

वेस्ट्राप साहेब म्हणाले कीं मसुद्याचे २ रे कलमांत रवालीं लिहिल्या प्रमाणे फेरफार करावे.

"नक्षरीचें" व "कल" हे शब्द या कलमांत जेथे जेथे असतील तेथून तेथून ते काढून टाकावे आणि पांचवे ओळींत "कर्म" या शब्दा पुढें रवालीं लिहिले शब्द घालावे म्हणजे "या आक्रांत सोगितलेले प्रकारचे किंवा सन १८५० चे २६ वे आक्रांत सोगितलेले प्रकारचे आणि लोकांचे आरोग्यास किंवा बऱ्याभास अ वर्य आहे असें गवर्नर इन् कोन्सिलस वाटेत ते" हे शब्द घालावे.

पांचवे ओळीतील "किंवा" व "कर्म" या शब्दापुढें व ७ वे ओळीतील त्याच शब्दापुढें "करण्याविषयीं" हे शब्द घालावे.

सदरु फेरफारां विषयीं अनुमतें घेतलीं तेव्हां ते फेरफार सर्व मते कबूल झाले.

नंतर रवालीं लिहिलेले फेरफार करावे म्हणून आनरबल्ल वेस्ट्राप साहेबांनी म्हटलें.

त्याच कलमाचे १ व्या ओळींत "रचव" व "स्पुनिसिपल कमिशनर" या शब्दांमध्ये "शहर सुधारणाचे ऐवजोवन" हे शब्द घालावे. आणि १० वे ओळीतील "तर" ह्या शब्दापुढील मजकूर काढून टाकून ह्या बद्दल रवालीं लिहिलेला मजकूर दाखल करावा म्हणजे "सदरु गांवांत किंवा गांवा बाहेरील वस्तीत ज्या दिवांनी कोर्टाची किंवा कोर्टाची हुकमत चालत असेल त्या कोर्टांत फिर्याद करून तो रचव-

चा ऐवज वसूल करण्याचा अधिकार आणि सदरही फिरयादीचा स्वर्च सदरही म्युनिसिपल कमिशनराज वचून किंवा त्या पैकीं कोणा एकाजवळून वसूल करण्याचा अधिकार गवरनर इन् कौन्सिलास आहे आणि सदरही प्रकारचे काम बांधण्यासाठी किंवा सदरही प्रकारचे कर्म करण्यासाठी स्वर्चाचा ऐवज गवरनर इन् कौन्सिलास म्युनिसिपल कमिशनरास किंवा त्या पैकीं कोणा एकास द्यावा लागला असेल तो म्युनिसिपल कमिशनरास होईल त्यांतून वसूल करण्याचा अधिकार त्यास आहे परंतु सदरही प्रकारचे फिरयादीचा स्वर्च वसूल करण्याचा अधिकार नाही आणि सदरही प्रकारची फिरयाद, हिंदु स्थानाचे स्टेट सेक्रेटरी इन् कौन्सिल यांचे नावाने करावी आणि सदरही काम बांधण्या विषयी किंवा कर्म करण्याविषयी सदरही प्रकारचे कमिशनरास गवरनर इन् कौन्सिलने हुक्म केल्यानंतर कोणी म्युनिसिपल कमिशनराने आपले हुद्याचा राजीनामा दिल्याचे सबबने त्याजवरील सदरही प्रकारचे मुकदम्यांतील जबाबदारी नाहीवी होतें असें समजूनये.

ह्या फेरफारां विषयीं अनुमतें घेतलीं तें सविस्तर कबूल झाले.

मग आनरबल चेम्पाप साहेब म्हणाले कीं हा मसुदा सुधारला आहे तसा पुनः छापवून कौन्सिलाचे मेंबरांकडे पाठवावा त्याचा पुढले सभेंत पुनः विचार करावा.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

प्रेसिडेंट साहेब म्हणाले कीं आतां "सन १८९३ चा ११ आक्ट सुधारण्या विषयींचे आक्टाचे मसुद्याचा" विचार करणें आहे हा मसुदा गेल्या सभेंत वाचला होता आणि आनरबल शिवाजी साहेब व आनरबल रावबाहादूर माधवराव विठ्ठल बिचूरकर या दोघांची सिलेक्ट कमिटी नेमून त्या कमीटीस तो सोपवावा व त्या बाबत पुढले सभेंत रिपोर्ट करण्याविषयी त्यांस सांगायें.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

प्रेसिडेंट साहेब म्हणाले कीं "म्युनिसिपल सदर अमीन व सदर अमीन व मुनसफ यांचे कोर्टांस हिंदुस्थानाचे इतर भागांत जी हुकुमत आहे त्या प्रमाणे या प्रेसिडेन्सीतील तशेच कोर्टांस आणखी हुकुम देण्याविषयीचे आक्टाचे मसुद्याचा" आतां विचार करणें आहे हा मसुदा गेल्या सभेंत वाचला होता तो आतां सिलेक्ट कमीटीकडे सोपवावा.

आनरबल जगन्नाथ शंकरशेट साहेब म्हणाले कीं या कमीटींत आनरबल फ्रीयर साहेब व आनरबल चेम्पाप साहेब व आनरबल राव बाहादूर माधवराव विठ्ठल बिचूरकर हे असवे व त्याणी त्या बाबत दुसरे सभेंत रिपोर्ट करावा.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

प्रेसिडेंट साहेब म्हणाले कीं "बाजार स्थापण्या बाबत नियम ठरविण्याचे आक्टाचे मसुद्याचा आतां विचार करणें आहे हा मसुदा आनरबल शिवाजी साहेबांनी गुजाराळा आहे हा मसुदा आतां पहिले वेळीं वाचावा.

मग डेपुटी सेक्रेटरी साहेबांनी मसुदा वाचला तो येणे प्रमाणे:-

बाजार स्थापण्या बाबत नियम ठरविण्याविषयीचे आक्ताच्या

मसुदा.

उद्देश.

जा जागीं बाजार पूर्वी स्थापले असतील त्यांचे शेजारीं नवे बाजार स्थापले असता ते नवे व पूर्वी स्थापलेले बाजार जा जागीं भरतात त्या जागांचे मालकांचे दरमियान तक्रारी पडतात, आणि त्या तक्रारी पासून वारंवार किसान होत्ये, व त्या बाजारांचे जाणारे येणारे लोकांस मोठी अडचण पडत्ये यास्तव, खाली लिहिल्याप्रमाणे ठरविले आहे:—

माजिस्ट्रेटाचे परवानगी १ हा आक्ट ठरल्या नंतर नवीन बाजार स्थापणे तो जिल्ह्याचे माजिस्ट्रेटाची लेखी वांचून नवा बाजार स्थापन नये. परवानगी घेतल्यावांचून कोणी स्थापू नये. कोणी मनुष्य सदर प्रकारचे परवानगी वांचून नवा बाजार स्थापण्यास यत्न करील त्यावर गुन्ह्याची शाबिती माजिस्ट्रेटासमक्ष झाली म्हणजे, तो दोनशें रुपये पर्यंत दंडास पात्र होईल.

परवानगीविषयीं अर्ज २ नवा बाजार स्थापण्याची कोणी मनुष्याची इच्छा असेल त्याणे माजिस्ट्रेटास लेखी अर्ज करावा. त्या अर्जात खाली लिहिलेला तपशील असावा म्हणजे, 'सदर प्रमाणे नवा बाजार जा जागीं स्थापण्याच्या इरादा असेल त्या जागेचें नाव, व तो कोणकोणते दिवशीं भरावयाच्या ते दिवस, व अगदीं नजीकच्या बाजार जा जागीं भरत असेल त्या जागेचें नाव, व तो कोणकोणते दिवशीं भरत असेल ते दिवस, व त्या दोन बाजारांमध्ये किती इंग्लिश मैलांचें अंतर आहे तें, आणि नवा बाजार स्थापण्याचीं कारणें असतील तीं अर्जात त्याहावीं.

जाहिरनामा लावणे व सुचना देणे. ३ सदर प्रकारच्या अर्ज पोचल्यावर माजिस्ट्रेटाने खाली लिहिलेला मजकूर लिहून जाहिरनामा लावला म्हणजे, अर्जदाराने लिहिलेला जागीं बाजार स्थापण्याची त्याची इच्छा आहे, व तो अमुक अमुक दिवशीं भरण्याच्या बेत आहे, त्यास तो बाजार स्थापण्याविषयीं जा मनुष्यास हरकत असेल त्याणे जाहिर नाम्याचे तारिखेपासून साहा आठवड्यांत आपली हरकत जाहीर करावी, अशे मजकुराच्या जाहिरनामा लावावा. जा गांवांत किंवा शहरांत, किंवा जा गांवांजवळ किंवा शहराजवळ नवा बाजार भरण्याच्या बेत असेल त्या गांवांतील किंवा शहरांतील लोकांचे सहज दृष्टीस पडे अशे जागेवर जाहिरनामा लावावा. आणि जा पोलीस ठाण्याचे हुकुमतींत सदर प्रकारच्या गांव किंवा शहर असेल त्या पोलीस ठाण्यांत, आणि माजिस्ट्रेटाचे कोर्टांत जाहिरनाम्याची नकल लावावी. जा जागीं नवा बाजार स्थापण्याच्या बेत असेल त्या जागेपासून चार मैलांचे आंत बाजार भरतो असें कळून येईल तर तो बाजार जा जागीं भरत असेल त्या जागेचे मालकास जाहिरनाम्याचे मजकुराची सुचना माजिस्ट्रेटाने देवावी. जाहिरनाम्याच्या खर्च, व सुचना दिली असल्यास तिच्या खर्च अर्जदाराने दिला पाहिजे.

माजिस्ट्रेटाचा हुकूम. ४ बाजार स्थापण्याच्या बेत असेल तो स्थापण्याविषयीं हरकत जाहिरनाम्यांत, हरकत केली तर. व सुचनेंत लिहिलेले मुदतींत कोणी न केली तर तो स्थापू देण्याविषयीं माजिस्ट्रेटाने हुकूम करावा. ठरविलेले मुदतींत कोणी हरकत केली तर त्या हरकतीची चौकशी माजिस्ट्रेटाने करावी, व प्रसंगाप्रमाणे आपणास योग्य वाटेल तसा हुकूम करावा.

हा आक्ट ठरण्या पूर्वीचे ५ हा आक्ट ठरल्यानंतर साहा महिन्यांचे आंत खाली लिहिलेले बाजारांविषयीं नव्या अगोदर बाजार स्थापना म्हणजे आक्ट ठरण्यापूर्वी दोन वर्षांचे मुदतींत बाजार नवीन स्थापले असतील

पळे असतील ते. त्यां विषयीं माजिस्ट्रेटा अवळ कोणी हरकत केली तर, माजिस्ट्रेटाने त्या हरकतीची चौकशी करावी, आणि सदर प्रकारचा नवा बाजार, व पूर्वीपासून असणारा बाजार या दरमियान अंतर चार मैलांहून कमी आहे, आणि नवा बाजार स्थापल्याने आसपासचे लोकांस त्रास, किंवा इतर अडथळा होतसे असें कळून येईल तर आपणास जरूर वाटल्यास जा जा दिवशीं सदर प्रकारचा नवा बाजार भरत असेल ते दिवस बदलण्या विषयी, किंवा आपले नजरेस आल्यास तो बाजार अगदीं बंद करण्याविषयी हुकूम करण्याच्या अधिकार माजिस्ट्रेटास आहे.

अपील.

६ या आक्टा अन्वये माजिस्ट्रेटाने केलेले हुकुमावर पोलीस कमिशनरकडे अपील चालेल आणि पोलीस कमिशनरच्या हुकूम आरबरचा आहे असें समजावे. त्यांत फेरफार करण्याच्या अधिकार ठिकठिकाणचे सरकारास आहे.

हुकूम प्रमाणेन चालल्या व्हाल दंड.

७ या आक्टा अन्वये योग्य रितीने हुकूम केला असेल त्याविरुद्ध कोणी मनुष्य चालेल तो, दोनशें रुपये पर्यंत दंडास पात्र होईल.

नवीन मेळे भरतील त्यांस हा आक्ट लागू आहे.

८ नवे बाजार स्थापण्या विषयींचे या आक्टातील सर्व ठराव नवीन मेळे भरण्यांत येतील त्यांस लागू आहेत असें समजावे.

नंतर प्रेसिडेंट साहेबानी स्मटलें कीं आनरबल रीचर्ड साहेब व आनरबल जगन्नाथ शंकर शेट साहेब व आनरबल सावनूरकर नवाब साहेब यांची सिलेवर कमिटी नेमून त्यां कडे सदर मसुदा सोपवा व पुढले सभे नंतर दुसरी सभा होईल त्या सभेंत रिपोर्ट करण्या विषयीं त्यांस सांगिचें.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

प्रेसिडेंट साहेब स्मणाले कीं भागदारी वहिवाट कायम ठेवण्या विषयींचे आग्रहा मसुदा पहिले वेळीं वाचावा.

नंतर तो मसुदा डेपुटी सेक्रेटरी साहेबानी वाचला तो येणे प्रमाणे.

मसुदा.

भागदारीची वहिवाट स्मणून प्राचीन वहिवाट चालव आली आहे तिचा मोड न होऊ देण्याचा उपाय स्मटला स्मणजे सुद्धा कायदान ठरविला पाहिजे असें बंदेगान आलीनवाब सुस्तवाब हजरत आनरबल गवरनर साहेब बाहादूर दर इजलास कौन्सिल यास जाहीर झाले आहे यास्तव कायदेव कानू करण्याचे सुबई येथील गवरनर साहेबांचे कौन्सिल विषयीं नियम ठरविले आहेत त्या नियमाप्रमाणे खाली लिहिलेला भागदारी वहिवाटीचा बचाव करण्या विषयींचा आग्रह मसुदा छापून प्रसिद्ध केला असे.

भागदारी वहिवाट स्मणून जी वहिवाट सुबई प्रेसिडेन्सीने कित्येक जागीं पूर्वीपार चालव आली आहे ती खाली लिहिलेले कारणांमुळे कायम राहाणे कठीण आहे स्मणजे भागदारी गांवाचे भाग केले असताच त्यांतील किंवा त्या भागाचे पोटभाग मंजूर केले असताच त्यांतील घर गणे व इमारतीच्या जागा दिवानी कोर्टाचे हुकुमावरून जप्त करून विकण्याची चाल वाढत चालली आहे त्यामुळे कायम

राहाणें कठीण आहे असें नजरेस आलें आहे यत्नव, आणि या प्राचीन वद्विबारीचा नाश दिवानी कोर्टा-
चे योगाने व्हावा हें योग्य नाही यास्तव खाली लिहिल्या प्रमाणें ररविलें आहे.

१ भागदारी गांवचील भागान्धा पोटभाग मंजूर केला असेल त्या खेरीज त्या भागाचा कोणवाही
इतर भाग ह्या अकर ठरल्या नंतर दिवानी कोर्टाचे हुक्मावरून जप्त होण्यास किंवा विकला जाण्यास
पात्र नाही आणि कोणेतेंही घराणें किंवा इमारतीची जागा किंवा ठिकाण सदर हुक्म प्रकाशने ज्या भागा-
त किंवा मंजूर केलेले पोटभागांत असेल ते त्या भागा पासून किंवा पोटभागा पासून वेगळें पडें
अशे रितीने सदर हुक्म प्रकाशने कोर्टाचा हुक्म बज्यावूं नये.

२ ज्या जिल्याव भागदारी गांव असेल त्या जिल्याचा कलेक्टर मुकदम्यातील पक्षकार नसेल
तथापि जरूर असेल तेव्हां त्यास खाली लिहिल्या प्रमाणे करण्याचा अधिकार आहे म्हणजे हा आक्ट
ज्या जमिनीस किंवा ठिकाणास लागू असेल ती जमीन किंवा ठिकाण जप्त करण्यास किंवा विक-
ण्यास हरकत असेल ती ज्या दिवानी कोर्टास मुकदम्याचा इन्साफ करण्याचा अखत्यार असेल त्या
कोर्टास जाहिर करण्याचा अधिकार कलेक्टरास आहे, नंतर बाजवी व योग्य असेल तसा हुक्म
त्या बाबत करण्याचा अधिकार सदर हुक्म प्रकाशने कोर्टास आहे. आणि ज्या कोर्टाचे हुक्म केला असेल
त्या कोर्टाचे हुक्मनाम्यावर ज्या रितीने खरील चालतें त्याच रितीने त्या हुक्मावर खपील
चालेल.

प्रेसिडेंट साहेब म्हणाले की आनरबल विवझ साहेब व आनरबल वेंस्पाय साहेब
व आनरबल सेट प्रेमाभाई हेमाभाई यांची सिलेक्ट कमिटी नेमून त्यांकडे सदर मसुदा सोपवाव व पु-
ढले समे नंतर दुसरी सभा होईल त्या सभेत रिपोर्ट करण्या विषयी त्यांस सांगकें.

ही गोष्ट सर्वांनी कबूल केली.

नंतर येत्या मार्च महिन्याची तारीख १ली शनवारचे प्रातः काळचे ११ वाजे पर्यंत कौन्सिल
नहकूब म्हणून प्रेसिडेंट साहेबांनी ठरविलें.

मुकाम जंजिरे मुंबई,
तारीख २२वी फेब्रु आरि सन १८६२.

बमुजि बे हुक्म बंदेगान आलीनवाब मुस्तताब हजरत
आनरबल गवरनर साहेब बाहादूर दर इजलास कौन्सिल

लिट्लटन आलीओक बेली साहेब,

डेपुटी सेक्रेटरी निसबत सरकार यांची सही.

(True translation)

VENAYEK WASSOODER,

Oriental Translator to Government.